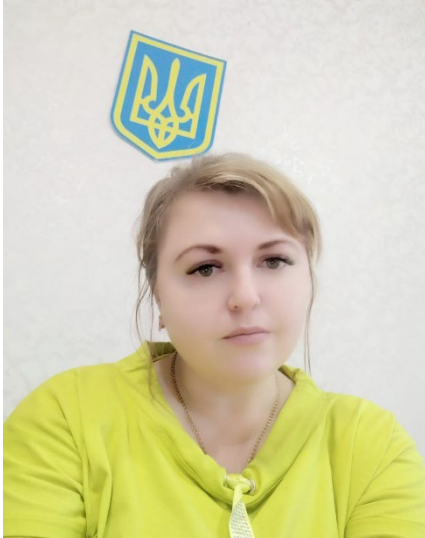

Історія Олени Янкевич – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини» 2025 року, в номінації «Майстриня своєї справи»

Олена Миколаївна Янкевич – народилася у селищі Олексієво-Дружківка Дружківської громади, яка все своє життя присвятила служінню мешканцям рідного краю. Після закінчення Донецького національного університету за спеціальністю «Інформаційні системи управління» вона повернулася до селища, де розпочала свою професійну діяльність. Вже 21 рік Олена віддає себе роботі на благо громади: спочатку - секретар керівника Олексієво-Дружківської селищної ради, згодом – заступник голови ради, а з 2021 року, після адміністративної реформи, – інспектор Дружківської міської ради. З 2023 року вона фактично очолила Олексієво-Дружківський старостинський округ, до якого входять три населені пункти: Олексієво-Дружківка, Куртівка та Осикове, із населенням близько 7 тисяч осіб, що за розміром можна порівняти з невеликим містом. Незважаючи на всі складнощі, вона хотіла працювати там, де виросла, де знає кожного мешканця та їхні потреби.

«Коли я взяла на себе керівництво округом, я знала, що це величезна відповідальність. Тим більше, у часи війни. Але я відчувала, що мушу бути поруч із людьми, які потребують підтримки», – згадує Олена Янкевич.

Умови війни кардинально змінили життя громади, а разом із ними і роботу Олени. Вона зіткнулася з безліччю викликів: від ліквідації наслідків обстрілів до організації гуманітарної допомоги. «Бувало, що люди приходили або телефонували до мене о будь-якій годині, і я не могла відмовити. Кожен дзвінок, кожна проблема – це чиясь доля», – ділиться вона. Олена налагодила співпрацю з благодійними організаціями, завдяки чому мешканці отримували продукти харчування, одяг, медикаменти. Вона також допомагала оформлювати соціальні виплати, що стало життєво важливим для багатьох сімей, які втратили роботу через війну.

Особливу увагу Олена приділяла дітям, розуміючи, що війна чинить на них величезний психологічний тиск. Завдяки її ініціативі в селищі діяли гуртки, куди приїжджали психологи, логопеди та педагоги з міста Краматорськ. «Дивлячись на дітей, які посміхаються попри все, я знаходила сили продовжувати. Їхня радість – це те, заради чого я працюю», – говорить Олена. Вона також організовувала творчі заняття, де діти могли малювати,

співати, займатися рукоділлям, що допомагало їм відволіктися від жахів війни.

З 16 травня 2025 року, коли з Олексієво-Дружківки через загострення безпекової ситуації оголосили примусову евакуацію родин із дітьми, Олена разом із волонтерами взялася за організацію цього складного процесу. За півтора місяця вдалося евакуювати близько 400 дітей, більшість з яких разом із сім'ями покинули небезпечну зону вже в перший місяць. «Це було найважче – бачити, як сім'ї залишають свої домівки. Але я знала, що це необхідно для їхньої безпеки», – згадує жінка.

Останні тижні вересня 2025 року стали справжнім випробуванням для Олексієво-Дружківки. Щоденні обстріли зруйнували всю соціальну інфраструктуру старостинського округу: будинки, селищну раду, школи, дитячі садки, клуб, амбулаторію. Постраждали також місцевий завод і фабрика, де працювали цілі династії місцевих мешканців. Багато приватних і багатоповерхових будинків стали непридатними для життя. «Коли я дивилася на ці руїни, серце стискалося. Але я вірила, що ми не здамося», – каже Олена.

Незважаючи на всі труднощі, Олена Янкевич залишається символом стійкості та надії. «Ми вистоїмо, бо ми разом. Наша громада – це наша сила», – впевнено заявляє вона. Її невтомна праця, самовідданість і віра в краще майбутнє надихають інших, роблячи її справжньою героїнею Донеччини.